

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201951
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819201951.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobkyne: R. H., V.. XX.XX.XXXX, P. R. XXX, XXX XX Y., zastúpenej: JUDr. Miroslava Slovinská, advokátka so sídlom Predná huta 18, 052 01 Spišská Nová Ves, za účasti intervenientky na strane žalobkyne: P.Ž. Š., V.. XX.XX.XXXX, P. X. XX, XXX XX Q., proti žalovanému: Ondrej Nagy, nar. 06.10.1956, bytom 048 01 Čučma 152, podnikajúcim pod obchodným menom Ondrej Nagy a spol. s miestom podnikania 048 01 Čučma 152, IČO: 17 133 351, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 1.730,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.702,64 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.730,83 eur za obdobie od 16.04.2016 do 22.05.2018 a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.702,64 eur za obdobie od 23.05.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou proti žalovanému sa domáhala zaplatenia sumy 1.771,81 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 15.02.2012 do zaplatenia a po rozšírení žaloby počas konania, ktorú zmenu žaloby súd pripustil podľa § 95 O.s.p. uznesením 9C/118/2012-312 zo dňa 12.04.2016, sa domáhala zaplatenia sumy 3.800,- eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2010 uzavreli so žalovaným ústnou formou zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal vykonať opravu - rekonštrukciu kuchyne a kúpeľne v rodinnom dome na ul. R. XXX L. Y., pozostávajúcu z umiestnenia sprchovacieho kúta, umývadla, vybetónovania podlahy a zníženia stropu v miestnosti užíwanej ako kuchyňa - kúpeľňa. Žalovaný dohodnuté práce vykonával v období od 17.10.2010 do 26.10.2010, za ktoré mu žalobkyňa zaplatila celkom sumu 4.100,- eur; práce však vykonal veľmi nekvalitne, preto žalobkyňa v záručnej dobe uplatnila u žalovaného práva zo zodpovednosti za vady a žiadala ho o bezplatné odstránenie vád na vodoinštaláčnom potrubí a kanalizácii, vyhotovenie novej omietky stien a maľby a tiež opravu podlahy s tým, že opakovane mu poskytla lehotu na odstránenie vád postupne do 30.09.2011 listom z 18.08.2011, do 10.11.2011 listom z 18.10.2011, do 15.12.2011 listom z 23.11.2011 a do 06.02.2012 listom z 19.01.2012, avšak žalovaný na výzvy žalobkyne nereagoval a v poskytnutých lehotách vady neodstránil. Žalobkyňa preto vady pokladala za neodstrániteľné a listom z 13.02.2012 adresovaným žalovanému uplatnila právo na zrušenie zmluvy s tým, že zo zrušenej zmluvy žiadala žalovaného o vrátenie sumy 1.771,81 eur (1.488,- eur zaplatené za vykonané práce v kuchyni a kúpeľni nad rámec peňažného príspevku poskytnutého jej ÚPSVaR v Rožňave na úpravu rodinného domu + 283,81 eur za nedodanú záchodovú misu so splachovacou nádržou). K zmene žaloby počas konania

žalobkyňa pristúpila po realizovaní opravných prác v dome a z celého objemu vykonaných prác (za ktoré žalovanému zaplatila celkom sumu 4.100,- eur), uznala za riadne vykonané práce na opravu stropu v hodnote 300,- eur s tým, že všetky ostatné práce vykonané neodborne a nekvalitne so závadami a nedostatkami diela, bola nútená dať odstrániť opätovným kompletným prerobením zhotoviteľom Milanom Belákom - BEMI, preto rozšírila svoj nárok o sumu 2.028,29 eur a domáhala sa tak proti žalovanému zaplata sumy 3.800,- eur (4.100 - 300 eur) s príslušenstvom.

Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 652, § 654 ods. 1, § 655 ods. 1 a 2, § 457 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, svedkov J. Ž. a P. T. a intervenientky na strane žalobkyne P. Š., oboznámením predložených listinných dôkazov, nariadil znalecké dokazovanie z odboru stavebníctva - odhad cien stavebných prác a vykonal dôkaz znaleckým posudkom č. 81/2014 z 22.7.2014 vypracovaným znalcom z odboru stavebníctva, odvetvia pozemné stavby, odhad hodnoty stavebných prác S.. P. B. a kontrolným znaleckým posudkom č. 33/2015 zo 4.11.2015 vypracovaným znalcom S.. E. T., Y..

Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 9C/118/2012-347 zo dňa 13.05.2016 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 3.502,64 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.771,81 eur od 13.06.2012 do zaplata a 5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1.730,83 eur od 16.04.2016 do zaplata, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný.

3. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom sp. zn. 11Co/357/2016-396 zo dňa 26.04.2017, ktorým odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (I.), v ostatnej časti potvrdil rozsudok (II.), priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu (III.) a intervenientke na strane žalobkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (IV.).

4. Na základe dovolania, ktoré žalovaný podal proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Cdo 203/2017 zo dňa 26.04.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/357/2016-396 z 26.04.2017 v potvrdzujúcej časti vo veci samej a v časti náhrady trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Po vrátení veci na ďalšie konanie, Krajský súd v Košiciach opätovne prejednal odvolanie žalovaného a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu, t. j. v napadnutom vyhovujúcom výroku vo veci samej a dospel k záveru, že rozsudok v časti vyhovujúceho výroku, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.771,81 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 13.06.2012 do zaplata v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, je vecne správny, zákonný a správne sú i jeho dôvody a pokiaľ žalovaný odvolaním vytkol nesprávnosť rozhodnutia v tejto časti, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, preto odvolací súd rozsudok v tejto časti vyhovujúceho výroku potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

6. Odvolací súd uviedol, že neboli však splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 CSP), ani na zmenu rozsudku (§ 388 CSP) v ostatnej odvolaním napadnutej časti vyhovujúceho rozhodnutia (výroku rozsudku), pokiaľ ním bola žalobkyni prisúdená suma 1.730,83 eur istiny s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 16.04.2016 do zaplata. Žalovaný odvolaním dôvodne vytkol súdu prvej inštancie nesprávnosť v procesnom postupe a pri právnom posúdení veci v tejto časti rozhodnutia, pokiaľ sa v odôvodnení rozsudku súd nevysporiadal s námietkou premlčania uplatnenou jeho podaním z 24.03.2016 (stanovisko k vyjadreniu žalobkyne), doručeným súdu dňa 29.03.2016 (čl. 308), v ktorom žalovaný uviedol, že „rozšírený nárok žalobkyne považuje za premlčaný“. Súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ procesný úkon žalovaného neposúdil podľa jeho obsahu v súlade s ust. § 41 ods. 2 O.s.p. platného v čase rozhodnutia (od 01.07.2016 ust. § 124 ods. 1 a čl. 11 CSP) a na zistený skutkový stav neaplikoval ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, pokiaľ ide o rozšírený nárok. V tejto časti je preto rozsudok predčasný, nepreskúmateľný a svojim nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení 7 Cdo 203/2017 zo dňa 26.04.2018, jeho právny názor je pre súd prvej inštancie a odvolací súd záväzný, a preto odvolací súd na dôvody cit. uznesenia Najvyššieho súdu SR v podrobnostiach odkazuje (§ 455 CSP). Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných

dôsledkov, nemožno efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP neostávalo iné, ako rozsudok v napadnutej prevyšujúcej vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní prioritne skúmať, či uplatnený nárok v zrušenej časti nie je premlčaný a či žalovaný sa v konaní účinne dovolal premlčania práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, vec právne posúdi podľa ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, za tým účelom poskytne žalovanému priestor na doplnenie rozhodujúcich skutkových okolností osvedčujúcich premlčania práva a predloženie dôkazov na svoje tvrdenia, následne umožní žalobkyni vyjadriť sa k námietke žalovaného, uplatniť skutočnosti vylučujúce premlčanie práva a predložiť dôkazy na svoje tvrdenia, predpísaným postupom vytvorí priestor pre reakcie oboch strán na podania protistrany v rámci prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, vykoná stranami navrhnuté dokazovanie a na jeho základe ustáli skutkový stav potrebný pre posúdenie dôvodnosti žalovaným vznesenej námietky premlčania práva. Iba ak dôjde k záveru, že nárok uplatnený podaním zo dňa 08.03.2016 (čl. 285 - 287), žalobkyňa uplatnila na súde v premlčacej dobe, posúdi jeho dôvodnosť z hľadiska rozhodného hmotného práva a po vyhodnotení vykonaných dôkazov podľa ust. § 191 a nasl. CSP, súd opätovne o žalobe v zrušenom rozsahu rozhodne.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o trovách pôvodného konania pred súdom prvej inštancie, trovách odvolacieho konania, ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP).

8. V ďalšom konaní, po zrušení rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.04.2017 sp. zn. 11Co/357/2016 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 203/2017 zo dňa 26.04.2018 a po zrušení rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/118/2012-347 zo dňa 13.05.2016 rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/166/2018-465 o zaplatenie 1.730,83 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania právna vec je evidovaná na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12C/42/2019.

9. Po vrátení veci na ďalšie konanie odvolacím súdom strany sporu predložili listinné dôkazy: dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári, žiadosť o splátkový kalendár zo dňa 14.08.2017 vyhotovenú právny zástupcom žalovaného a zaslanú právnej zástupkyne žalobkyne právny zástupcom žalovaného, odpoveď na žiadosť o splátkový kalendár zo dňa 22.08.2017 od právnej zástupkyne žalobkyne právny zástupcovi žalovaného, doručenie právny zástupcovi žalovaného dňa 23.08.2017, oznámenie intervenienta o vstupe do konania sp. zn. 11Co/357/2016 zo dňa 21.03.2017, dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári, list právnej zástupkyne žalobkyne adresovaný právny zástupcovi žalovaného zo dňa 05.09.2017 s podacím lístkom, list právny zástupcu žalovaného zo dňa 12.09.2017 o zaslaní dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári právnej zástupkyne žalobcu, list právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 22.09.2017 - zaslanie dokumentov - originálu dohody o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári zo dňa 05.09.2017 s podacím lístkom.

10. Na základe námietky právny zástupcu žalovaného o postavení P. Š. ako intervenientky na strane žalobkyne súd uvádza, že intervenientka oznámila svoj vstup do konania na strane žalobkyne písomným podaním zo dňa 21.03.2017 doručeného Krajskému súdu v Košiciach, nakoľko v tom čase prebiehalo odvolacie konanie a na základe tohto podania súd s ňou konal ako intervenientkou na strane žalobkyne. Na základe oznámenia intervenientky o vstupe do konania aj prvostupňový súd konal s intervenientkou na strane žalobkyne, na základe jej oznámenia o vstupe do konania zo dňa 21.03.2017, doručeného súdu v priebehu odvolacieho konania, nakoľko konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie tvorí jeden celok, preto nie je dôvodná námietka právny zástupcu žalovaného, že oznámenie o vstupe intervenientky do konania bolo uskutočnené v inom konaní, pretože odvolacie konanie prebiehalo pod inou spisovou značkou.

11. Po vrátení veci súdu prvej inštancie v zrušujúcom rozsahu predmetom konania zostalo konanie o zaplatenie 1.730,83 eur s príslušenstvom.

12. Žalobkyňa v ďalšom konaní trvala na žalobe. Navrhovala, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým uloží povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 1.702,64 eur, 5 % úroky z omeškania zo

sumy 1.730,83 eur za obdobie od 16.04.2016 do 22.05.2018 a 5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1.702,64 eur za obdobie od 23.05.2018 do zaplataenia a priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania.

Poukázala na to, že dňa 05.09.2017 došlo medzi žalobkyňou a žalovaným ku podpisu dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári. Z obsahu predmetnej dohody jednoznačne vyplýva, že žalovaný v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka písomne uznal predmetný dlh voči žalobkyni a to tak čo do jeho dôvodu ako aj výšky. Dohoda je platná, preto z nej vyplývajú právne následky predpokladané zákonom. Uviedla, že neobstojí tvrdenie žalovaného o neplatnosti tejto dohody z dôvodu nedostatku vôle žalovaného uznať predmetný dlh. Podpisu uznania dlhu predchádzal proces medzi právnymi zástupcami strán sporu, ktorý bol preukázaný predloženými listinami o opakovanej písomnej komunikácii medzi právnymi zástupcami strán sporu pred podpisom dohody, resp. uznania dlhu. Právny zástupca žalovaného mal možnosť niekoľkokrát sa oboznámiť s kompletným obsahom textu dohody o uznaní dlhu a uvedené komunikovať so svojim klientom.

Z komunikácie medzi právnymi zástupcami strán sporu je evidentné, že tento proces viedol k dohode o uznaní záväzku, resp. o uznaní dlhu. Argumentácia právneho zástupcu žalovaného, že žalovaný žiadal iba o splátkový kalendár a právna zástupkyňa žalobkyne do dohody zakomponovala aj uznanie dlhu, vzhľadom na predbežnú vzájomnú komunikáciu medzi právnymi zástupcami je absurdná a zo strany žalovaného tendenčná. Predmetné uznanie dlhu žalovaný sám podpísal a právny zástupca žalovaného zaslal prostredníctvom pošty protistrane. Právnomu zástupcovi žalovaného bol doručený návrh na dohodu o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári. Z uvedeného a to jednak z gramatického výkladu označenia daného podania, ako aj z jeho obsahu, jednoznačne vyplývalo, že sa v danej veci jednalo o uznanie dlhu.

Z vyjadrení právneho zástupcu žalovaného sa javí, ako keby ten mienil navodiť skutkový stav, v ktorom bol jeho klient pri podpise uvedenej dohody postavený pred listinu doplnenú o uznanie dlhu, pričom pred jej podpisom nemal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť, čo pravda nie je. Žalovaného nikto k podpisu uznania dlhu nenútil a uznanie dlhu podpísal slobodne, vážne a bez nátlaku tak, ako to vyplýva z uvedenej dohody.

Je nesporné, že žalovaný v čase podpísania uznania dlhu vedel o premlčaní, nakoľko tomu predchádzalo konanie, v ktorom premlčanie namietal. Úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania. Uznanie dlhu zo strany žalovaného je hmotnoprávny akt, ktorý má právne následky, s ktorými Občiansky zákonník počíta. V zmysle § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Uznanie záväzku zakladá právnu domnienku existencie záväzku v čase jeho uznania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobkyňa nemusí dokazovať vznik záväzku, rovnako ani to, či záväzok trval v čase, keď k uznaniu došlo. Žalovaný uznaním záväzku potvrdil existenciu záväzku, čím ďalšie dokazovanie ohľadne jeho opodstatnenosti stráca zmysel. Pri zachovaní uvedenej argumentácie žalobkyňa z opatrnosti uviedla a navrhla, aby súd na vznesenú námietku premlčania neprihliadol a to pre jej zjavný rozpor s dobrými mravmi. Poukázala na to, že je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a vo vysokom veku. Z obsahu podanej žaloby zo dňa 05.03.2012 navyše je zrejmé, že uplatnený nárok zo strany žalobkyne smeroval voči celému zmluvnému vzťahu so žalovaným. Skutočnosť, že obsah žaloby nekolidoval s petitom, možno pripísať absenciou právneho zastúpenia žalobkyne v čase podania žaloby. Žalobkyňa navyše poukázala na spotrebiteľský charakter daného sporu. Uviedla, že z týchto dôvodov vznesená námietka premlčania odporuje dobrým mravom.

Vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaného malo a má v úmysle poškodiť či znevýhodniť žalobkyňu. Nepriznanie uplatneného nároku v dôsledku námietky premlčania by bolo neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom žalobkyňou uplatňovaného práva.

Na základe vyššie uvedeného navrhovala, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť. Trval na vznesenej námietke premlčania, ktorá sa týka rozšíreného nároku žalobkyne. Poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nároky žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčali uplynutím dvojročnej subjektívnej lehoty, ktorej počiatkom plynutia bol deň 13.02.2012 a uplynutím dvojročnej lehoty nároky žalobkyne z titulu bezdôvodného obohatenia sa premlčali dňom 13.02.2014. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.028,29 eur bolo teda v čase rozšírenia žaloby žalobkyňou, dňa 08.03.2016, už viac ako dva roky premlčané. Žalovaný námietku premlčania voči tomuto právu uplatnil

písomným podaním zo dňa 24.03.2016, preto zastáva názor, že v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd predmetné právo nemôže žalobkyni priznať.

K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný so žalobkyňou uzavrel dňa 05.09.2017 Dohodu o uznaní dlhu uviedol, že táto dohoda vychádza z neskôr (po uzavretí Dohody) Najvyšším súdom SR zrušeného rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/357/2016-396 zo dňa 26.04.2017. Bez existencie a právnych účinkov uvedeného rozhodnutia by žalovaný k uzavretiu Dohody o uznaní dlhu by nepristúpil. Žalovaný pri uzatváraní Dohody o uznaní dlhu vychádzal z prezumcie správnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktoré zrušujúcim uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/203/2017 odpadla. Z týchto dôvodov konanie žalovaného je potrebné považovať za konanie v omyle, ktoré vyplynulo zo zákonom stanovenej prezumcie správnosti súdneho rozhodnutia. Žalovaný je toho názoru, že jeho omyl bol podstatný a z uvedeného dôvodu považuje Dohodu o uznaní dlhu za neplatnú.

Ku komunikácii právnych zástupcov, ktorá predchádzala podpísaniu Dohody zo strany žalovaného, právny zástupca žalovaného uviedol, že doručeniu návrhu Dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári uviedol, že zo strany právnej zástupkyne žalobkyne jemu ako advokátovi, na adresu jeho advokátskej kancelárie, bola doručená veľká obálka, v ktorej sa nachádzala menšia obálka, s adresátom uvedeným mena žalovaného, ktorú on neotváral. Vo veľkej obálke bol iba sprievodný list, že sa zasiela návrh Dohody. Na základe toho malú obálku neotvorenú odovzdal adresátovi, žalovanému. Následne potom, ako žalovaný túto Dohodu podpísal, až vtedy ju doniesol právnemu zástupcovi ukázať a až vtedy sa právny zástupca s obsahom tejto Dohody oboznámil. Žalovaný podpísanú dohodu doniesol právnemu zástupcovi preto, lebo sa dohodli, že on ako advokát bude zasielať Dohodu naspäť právnej zástupkyňi žalobkyne. Pri tejto príležitosti sa rozprávali so žalovaným, že podľa neho Dohoda nie je správne koncipovaná, pretože žalovaný chcel splácať dlh v záujme toho, aby sa vyhol exekúcii, napriek tomu Dohodu podpísanú zo strany žalovaného právny zástupca žalovaného poslal naspäť právnej zástupkyňi žalobkyne.

14. Žalovaný bol vypočutý na pojednávaní dňa 16.09.2020 a z jeho vyjadrenia vyplýva, že nevedel celý dlh splatiť naraz a preto chcel, aby dlh mohol splácať v splátkach. Potvrdil, že obálku, na ktorej bolo jeho meno spolu s adresou, prevzal v advokátskej kancelárii jeho právneho zástupcu. Obálku si zobral domov a doma podpísal Dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári. Následne podpísanú Dohodu doniesol späť svojmu právnemu zástupcovi do jeho kancelárie, pretože boli dohodnutí tak, že podpísanú Dohodu on bude posilať právnej zástupkyňi žalobkyne. Tak sa aj stalo.

15. V zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

16. V zmysle ust. § 110 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčania doba od uplynutia tejto lehoty.

17. V zmysle ust. § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť 10 ročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

18. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa platným spôsobom, včas a dôvodne uplatnila právo na zrušenie zmluvy o oprave a úprave veci uzavretej medzi stranami sporu podľa ust. § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka pre vady žalovaným vykonávaných opráv odstúpením od zmluvy. Žalobkyňa listom doručovaným žalovanému dňa 13.02.2012 - čl. 14 jednoznačne odstúpila od uzavretej zmluvy ako celku. Právnym dôsledkom odstúpenia od zmluvy je zrušenie zmluvy od začiatku a vznik povinnosti zmluvných strán navzájom sa vysporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa žalovanému zaplatila cenu diela v sume 3.800,- eur, z ktorej sumy predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie zostalo konanie o zaplatenie 1.730,83 eur s príslušenstvom. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobkyni vydať.

19. Žalovaným vznesená námietka premlčania písomným podaním zo dňa 24.03.2016, ohľadom rozšíreného nároku žalobkyne bola dôvodná, nakoľko dvojročná premlčacia lehota v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť doručením odstúpenia od zmluvy dňa 13.02.2012 a uplynula 13.02.2014. Žalobkyňa žalobu rozšírila dňa 08.03.2016, teda v čase rozšírenia žaloby právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v časti rozšírenia žaloby bolo premlčané.

20. Strany sporu však dňa 05.09.2017 uzavreli Dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári a uzavretím tejto dohody začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na túto dohodu uzavretú medzi stranami sporu súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa s námietkou žalobkyne o uplatnení námietky premlčania žalovaným v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka.

21. Dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári zo dňa 05.09.2017 je potrebné považovať za platnú, nakoľko právnym dôvodom plnenia nebol rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/357/2016-396, ktorý následne uznesením Najvyššieho súdu SR bol zrušený, ale právnym dôvodom plnenia je existencia hmotnoprávneho dôvodu deklarovaného rozsudkami uvedenými v článku II bod 1. Dohody, teda existencia bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

22. Existencia bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v sume 1.730,83 eur s príslušenstvom vyplýva aj z právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v rozsudku sp. zn. 11Co/166/2018-465 zo dňa 20.02.2019, preto vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu a z uznaní dlhu žalovaným je potrebné vychádzať z toho, že dlh v čase uznania dlhu existoval. Dlh bol síce premlčaný, avšak žalovaný o premlčaní dlhu vedel, čo jednoznačne vyplýva z priebehu sporu, v ktorom žalovaný vzniesol námietku premlčania a dňa 24.08.2017 (pred uzavretím Dohody o uznaní dlhu) žalovaný podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/357/2016-396 z dôvodu, že súd nesprávne posúdil ním vznesenú námietku premlčania. Na základe toho je možné konštatovať, že žalovaný o premlčaní dlhu vedel v čase uznania dlhu, preto jeho uznávací prejav má právne účinky, ktoré zákon s takýmto prejavom spája.

23. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že pri podpisovaní Dohody o uznaní dlhu konal v omyle. Z výpovede žalovaného vyplýva, že mal možnosť sa s obsahom Dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári oboznámiť, pretože si ho zobral domov a doma túto Dohodu podpisoval. Žalovaný v čase podpisovania Dohody mal právneho zástupcu, preto ohľadom obsahu Dohody mal možnosť sa s ním poradiť. Z výpovede žalovaného a z komunikácie medzi právnymi zástupcami vyplýva, že žalovaným podpísanú dohodu zasielal späť právnej zástupkyňi žalobkyne právny zástupca žalovaného a z vyjadrení žalovaného aj jeho právneho zástupcu vyplýva, že pred odoslaním dohody sa rozprávali o obsahu tejto dohody. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný podpisoval Dohodu pod nátlakom a že by v súvislosti s podpisovaním Dohody nekonal slobodne a vážne, tak ako je to vyplýva z čl. IV. bod. 5 Dohody. Na základe vyššie uvedeného námietky žalovaného o neplatnosti dohody sú nedôvodné a Dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári zo dňa 05.09.2017 je potrebné považovať za platnú.

24. Zhodnými tvrdeniami strán sporu bolo preukázané, že žalovaný na základe Dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári zo dňa 05.09.2017 zaplatil žalobkyňi 9 splátok po 200,- eur, takto celkom zaplatil 1.800,- eur na úhradu celkového dlhu, ktorý v čase uzavretia dohody činil 3.502,64 eur s príslušenstvom. Z toho vyplýva, že žalovaný vyššie uvedenými splátkami čiastočne uhradil aj časť istiny z peňažnej sumy, ktorá je predmetom konania v sume 28,19 eur, preto súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.702,64 eur s príslušenstvom tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

25. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. V zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaný s plnením dlhu sa dostal do omeškania, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.730,83 eur so zákonnými úrokmi z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení odo dňa nasledujúceho po doručení uznesenia o pripustení zmeny (rozšírenia) žaloby právnomu zástupcovi žalovaného, pretože tento deň považoval za prvý deň omeškania ohľadom sumy 1.730,83 eur, ktorej zaplata sa žalobkyňa domáhala rozšírením žaloby v priebehu konania. V konaní bolo preukázané, že žalovaný v zmysle článku III. bod 1 Dohody o uznaní dlhu a splátkovom kalendári zaplatil deväť splátok po 200,- eur na úhradu celkového dlhu, pričom poslednú splátku zaplatil v máji 2018, ktorou došlo k čiastočnej úhrade peňažného nároku, ktorý je predmetom konania, teda zo sumy 1.730,83 eur žalovaný deviatou splátkou uhradil dlh v rozsahu 28,19 eur, preto od zaplata splátky v máji 2018 neuhradený zostatok istiny predstavuje 1.702,64 eur. Z tohto dôvodu súd návrhu žalobkyne na zaplata zákonných úrokov z omeškania zo sumy 1.702,64 eur od 23.05.2018 do zaplata vyhovel.

28. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovaného.

29. V zmysle § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.